

SNAARMANSLAAN 11

Algemeen

Aan de noordwestzijde van de Snaarmanslaan gelegen woonhuis uit 1902 dat samen met de panden Snaarmanslaan 9, 13, 15 en 17 een blok van vijf woonhuizen vormt. De aan elkaar gespiegelde woningen zijn gebouwd in eclectische stijl. Wie de panden heeft ontworpen en laten bouwen is niet bekend. Uit het bouwdoossier van Snaarmanslaan 11 blijkt dat dit huis in 1916 voor f 3,- per week verhuurd werd. In 1923 kreeg de toenmalige eigenaar/bewoner J. Dijkman vergunning voor het maken van een “kamerschoorsteen” in het huis (uitvoering Nic. van den Idsert). Een volgende eigenaar, mevrouw J.C. Bücher-Caarls (Emmastraat 10), liet het huis in 1961 verbouwen, waarbij onder meer de twee parterrevensters in de voorgevel plaats maakten voor één samengesteld venster, de dubbele glasdeur met bovenlicht in de achtergevel vervangen werd door een venster met flankeerde deur, en onder de naar rechts verplaatste trap een wc werd gerealiseerd. Het oorspronkelijke tonprivaat linksachter is overigens nog aanwezig (een zitting ontbreekt).

Beschrijving

Op nagenoeg rechthoekig grondplan gebouwde tussenwoning van één bouwlaag onder een zadeldak met de noklijn vrijwel haaks op de weg. Het dak is gedekt met gesmoorde Hollandse pannen. De buitengevels zijn opgetrokken in rode machinale waalsteen in kruisverband met snijvoeg. Naast rode baksteen is in de voorgevel ook contrasterende gele verblendsteen toegepast in de segmentbogen en boogvullingen boven het zoldervenster en in de zaagtand boven de begane grond. De vensters en deuren zijn van hout.

De gerende voorgevel (ZO) is uitgevoerd als puntgevel, voorzien van een gepleisterde plint, en heeft rechts een paneeldeur (waarin naderhand een draairaampje is aangebracht) met bovenlicht onder een segmentboog met bovenin gele verblendsteen (afwisselend strekken en uitkragende koppen). Het deurkozijn is voorzien van een geprofileerd kalf en een gegolfde loodstrip boven de bovendorpel. De boogvulling tussen de bovendorpel en de segmentboog bestaat uit siermetselwerk van rode baksteen, gele verblendsteen en beige kunststeen. In de linker helft van de voorgevel bevonden zich tot 1961 twee schuifvensters onder segmentbogen als genoemd. Boven de nog aanwezige rechter segmentboog wordt de voorgevel verfraaid door een band bestaande uit twee uitkragende metsellagen met daartussen een zaagtand van om en om rode baksteen en gele verblendsteen. In het midden van de verdieping bevindt zich een T-venster. Ook de bovendorpel van dit schuifvenster wordt afgedekt door een gegolfde loodstrip, waarboven een boogvulling en segmentboog als genoemd. Het zadeldak heeft boven de voorgevel een gering overstek waarlangs rijk geprofileerde windveren met een gegolfde onderrand van verticale kraaldelen (invloed chaletstijl). De vrijwel naar de bestaande vorm vernieuwde windveren komen samen in een dito makelaar met een gepunte top en een onderende in de vorm van een omgekeerde ui. Onderaan beide windveren bevindt zich een vergelijkbare “makelaar”.

De zijmuren worden door de buurpanden aan het oog onttrokken.

De achtergevel (NW), evenals de voorgevel een gerende puntgevel, heeft links een met behoud van het oorspronkelijke deurkozijn (met kraalprofiel en toognagels) vernieuwde keukendeur onder een bovenlicht en segmentboog. Een bredere tweede segmentboog op dezelfde hoogte rechts van het midden geeft de plaats aan van de in 1961 verdwenen dubbele glasdeur met bovenlicht. Rechts tegen de achtergevel bevindt zich een vermoedelijk uit de bouwtijd daterende grotendeels houten aanbouw onder een lessenaardak (waarop thans golfplaten). Vermoedelijk strekte het lessenaardak zich oorspronkelijk uit over de volle gevelbreedte. Dit valt onder meer af te leiden uit de nog aanwezige bouwsporen bij de aansluiting van het dak tegen de achtergevel en uit de aflopende hoogte van het haaks op de

gevel staande gepleisterde zijmuurtje links. Het lessenaardak maakte deel uit van een veranda of serre waarvan de gecementeerde vloer met rode baksteenrand nog aanwezig is. In de zuidwestwand van de genoemde houten aanbouw bevinden zich twee opgeklampte deuren van brede delen waarvan de rechter toegang geeft tot het voormalige tonprivaat met houten vloer. In verband met deze functie bevindt zich in de uit kraaldelen samengestelde kopse noordwestwand een ruitvormige ventilatieopening. De linker deur geeft toegang tot een ruimte met gepleisterde wanden en een gecementeerde vloer. In het midden van de zolderverdieping heeft de achtergevel een origineel vierruits schuifvenster waarvan zowel het onderraam als bovenlicht door een verticale roede in tweeën wordt gedeeld (het raamhout vertoont geen sporen van een zesruits indeling).

Motivering

Het pand Snaarmanslaan 11 is van algemeen belang wegens architectuur- en cultuurhistorische waarde als merendeels gaaf bewaard gebleven woonhuis uit het begin van de 20ste eeuw opgetrokken in eclectische stijl. Daarnaast heeft het huis stedenbouwkundige waarde als onderdeel van een rij nog nagenoeg in de originele staat verkerende panden aan het begin van de Snaarmanslaan.